

RYZYZKO PRACY DZIECI W SEKTORZE TEKSTYLNO-ODZIEŻOWYM I OBUWNICZYM

ODPOWIEDZIALNE PROWADZENIE DZIAŁALNOŚCI BIZNESOWEJ

WYTYCZNE OECD DOTYCZĄCE
NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ZAKRESIE
ODPOWIEDZIALNYCH ŁAŃCUCHÓW
DOSTAW W SEKTORZE TEKSTYLNO-
ODZIEŻOWYM I OBUWNICZYM

**Wytyczne OECD dotyczące
należytej staranności w zakresie
odpowiedzialnych łańcuchów
dostaw w sektorze tekstylno-
odzieżowym i obuwniczym –
Część II: Moduły dotyczące
ryzyka sektorowego, Moduł I:
Praca dzieci – wskazują, że **praca
dzieci w łańcuchu dostaw to
ryzyko, którego nie da się
zweryfikować jednorazowo****

Oczekiwania wobec biznesu w zakresie zakazu pracy dzieci określają m.in.:

Wytyczne OECD dotyczące należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw w sektorze tekstylno-odzieżowym i obuwniczym

Konwencja MOP nr 138 dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r.

Konwencja MOP nr 182 dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r.

Zgodnie z ramami przedstawionymi przez OECD
należyta staranność w zakresie pracy dzieci
obejmuje sześć wzajemnie powiązanych kroków:

KROK 1

Osadzenie RBC w politykach i systemach zarządzania. Przedsiębiorstwo przyjmuje formalne zobowiązania do nietolerowania pracy dzieci w działalności własnej, jak i swoich dostawców.

KROK 2

Identyfikacja i ocena faktycznych oraz potencjalnych negatywnych skutków np. poprzez wywiady z pracownikami (bez obecności kierownictwa), kierownictwem i innymi interesariuszami. Warto jest również konsultować z pracownikami i interesariuszami kwestię, czy oceny powinny odbywać się w miejscu pracy czy także poza nim.

KROK 3

Zaprzestanie, zapobieganie lub łagodzenie negatywnych skutków. Na podstawie wyników oceny ryzyka przedsiębiorstwo powinno ocenić czy i jak przyczynia się do szkód poprzez negocjacje cenowe i praktyki zakupowe, a następnie podjąć działania proporcjonalne do skali i prawdopodobieństwa wystąpienia zidentyfikowanych skutków.

KROK 4

Śledzenie wdrażania i wyników.

Przedsiębiorstwo monitoruje skuteczność podjętych działań oraz wynikające z nich rezultaty. Skuteczną metodą realizacji tego kroku mogą być komisje działające w miejscu pracy, szkolące pracowników w zakresie ryzyka pracy dzieci, czy służące m.in. jako pierwszy punkt dostępu do mechanizmu składania skarg.

KROK 5

Komunikowanie sposobu radzenia sobie z negatywnymi skutkami.

Przedsiębiorstwo powinno efektywnie komunikować o zastosowaniu mechanizmów składania skarg oraz mechanizmów zaradczych, m.in. w drodze szkoleń dla lokalnego społeczeństwa obywatelskiego.

KROK 6

Zapewnienie lub współpraca przy naprawieniu szkód. Mechanizmy składania skarg powinny być dostępne dla osób lub grup, które mogą zgłaszać zastrzeżenia i skargi w imieniu dziecka (jako że dzieci mogą nie być w stanie samodzielnie uzyskać do nich dostępu).

